

ТЕЗЕЙ. -

Причина още по-голяма, мила,  
да бъдем ний признателни за всичко,  
което тук ще ни представят те.  
Във грешките им тъкмо ще намерим  
разтуха - благородното усърдие -  
повярвай ми, по-силно че пленява  
от всяка по-изискана игра.

/Филострат се връща./

ФИЛОСТРАТ. -

Щом кажете - и прологът ще почне.

ТЕЗЕЙ. -

Кажете му тогава - нека влезе!

/Влиза Дюля за пролога./

ПРОЛОГ. -

Да ви обиждаме не идем -  
ний идем от добро сърце.  
Повярвайте, че ний не идем  
да ви обиждаме - ний идем,  
по своя воля и сърце. -  
Да ви покажем в тоя миг  
каквото можем да направим -  
и нека бъде туй начало  
на края в нашата игра!  
Но ний не идем по принуда;  
не идем с мисълта, че вие  
ще бъдете от нас доволни.  
Ний идем от добро сърце.  
Не чакайте от всички радост, -  
да се разкайвате почнете -  
актьорите са вече тук!  
От тях ще чуете сега -  
това, което вече знаете.

ТЕЗЕЙ. - Тоя приятел не се спира много на препинателните знаци!